

de betydelige Summer under Krigsministerterne vilde faae; vi haabede, at vi omtrent havde valgt det Rigtige, at en Beslutning, omtrent som den, vi havde foreslaaet, skulde blide vedtaget; da jeg stillede mit Ændringsforslag, var denne Beslutning imidlertid tagen ved en Afstemning af Thinget, og dette gjorde, at det forekom mig, at der dog kunde være nogen Forskjel i Bedømmelsen. Jeg troede, at her ingenfomhelst Grund var til at udtale endog kun en Billigelse, jeg troede, man kunde aldeles lade være at sætte Noget derom. Endelig skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at det med Hensyn til Thingets Værdighed forekommer mig at være en egen Sag at bringe Spørgsmaalet om indisponibel Kassebeholdning frem ved et Punkt, som ikke længere hører under Rigsdagens Omraade, saameget mere, som der ved Statsrevisoratets Beretning for Finantsaaret 1854—55 foreligger et Punkt, hvor dette Spørgsmaal kan bringes frem med Hensyn til Noget, der specielt hører under Rigsdagens Omraade, og som Regjeringen altsaa er nødt til at indlade sig paa en Discussion om. Af de Grunde, jeg her har anført, skulde jeg derfor ønske og haabe, at Thinget vil tiltræde det stillede Ændringsforslag.

S. Sæge: Det er jo ganske vist, at Rigsdagens Stilling er noget vanskelig, da den her har at gøre med et Spørgsmaal, som nu ligger under Monarchiet, men Udvalget har dog troet, at det ved hvert enkelt Spørgsmaals Behandling maatte gaae ud fra, at Rigsdagen havde den fulde Myndighed og den fulde Ret til sine Indstillinger, som om disse Sager endnu laae under Rigsdagen, thi ellers var det jo aldeles umuligt at behandle Regnskaberne og at erklære sig over Statsrevisionens Indstillinger. Selve Spørgsmaalet vil jo ikke have stor praktisk Betydning, og jeg indrømmer, at hvad den ærede Taler har anført, ikke har liden Vægt; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at Udvalgets Fleerhed har troet, at det var mindre heldigt, at der var en indisponibel Kassebeholdning, hvor der ikke var Tale om et paatværende Krav paa Statskassen. Her er Spørgsmaal om Oblig-

ationer, hvis Nummere vare opgivne, hvis Rente ikke er forlangt i Løbet af et Par Aar; Finantserne have senere udbetalt disse Renter, uden at Noget efter Opfølgelsen har meldt sig med Obligationerne, og der er altsaa saa stor Sandsynlighed, som der i Tilfælde af denne Natur kan være for, at de Nummere, som ere opgivne af den, for hvem Obligationerne skulde være brændte, ere rigtige. Under disse Omstændigheder er der jo saare ringe Sandsynlighed for, at der vil indløbe noget Krav paa Statskassen. Vel er den her omtalte Sum kun ringe, men det vil jo let sees, at den indisponible eller rettere den samlede Kassebeholdning under andre Omstændigheder, der som Summer af den Art vare meget betydelige, kunde stige til et større Beløb, end man maatte ansee for hensigtsmæssigt. Det er for at faae Rigsdagens Udtalelse om, hvorvidt det overhovedet er hensigtsmæssigt saaledes at forøge Kassebeholdningen for muligvis indløbende, men meget usandsynlige Krav, at Udvalget har anseet sin Indstilling for rigtig, og efter hvad den ærede Taler har oplyst, kan jeg, som sagt, heller ikke see Andet, end at det vilde være aldeles inconsequent, hvis der slet ikke fremkom en Udtalelse om dette Spørgsmaal, thi her er i alle Tilfælde Tale om en Udbetaling, som ligger udenfor Finantsleven. Saa snart Anviisningen er der og den for melle Udbetaling til den indisponible Kassebeholdning finder Sted, maa jo en Udbetaling stiges at være skeet, og efter de Regler, vi have fulgt med Hensyn til alle andre Poster, maa der fra Rigsdagens Side ogsaa finde en Udtalelse Sted om denne Udgift, men den vil mangle, dersom Ændringsforslaget vedtages.

Tscherning: Den sidste ærede Taler har allerede gjort opmærksom paa, at det Spørgsmaal, om Sagen nu hører under Fællesstaten eller under Rigsdagen, er aldeles ørkesløst og ikke ligger for. Vi sidde her for at tage Beslutning angaaende en Revision; vi maae holde os overbeviste om, at vi udføre dette med lovlige Berettigelse, ellers udførte vi det ikke, og vi maae ogsaa antage, at de Beslutninger, der fattes, faae den Udværelse og Udførelse, som de i Henhold til vor Magt bør have. Hvorledes